

יחי המלך

קונטראס שבועי בענייני גאולה ומשיח
משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מלובאנויטש

גלוון א'سلط
ערב ש"ק פ' בשלה, י"ג שבט ה'תש"פ

יזא לאור על-ידי

תלמידיו הקבוצה, "חיל" בית דוד - בית משיח 577

במסגרת אגודות חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקי"ז שנה להולדתו
שבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקי"ז שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהירה יגלה אכ"ר

דף לעליי נשמת

ר' אפרים יונה ביר אווי אהרן יואל זיל זיסק
ולע"ג מורת חי' רחל בת ר' פנחס דילג זיל

ולע"ג מאיר ביר צבי הירש ע"ה ולע"ג פנחס דילג ביר יצחק ע"ה
ויהקיצו ורננו שוכני עיר" והם בתוכם, ולחوت כל משפחותיהם שיהו — לשפע ברכות עד בל"ד

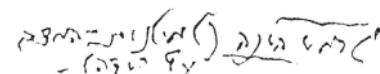
מי' שבט לראש השנה

בקשר ט"ו בשבט שחל בשבוע זה, הבאנו צילום מיוחד (מוקטן) מהגנת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ בא, ח' שבט ה'תשמ"ז (השיחה נדפסה בלק"ש חכ"ו ע' 328 ואילך)

שנוד - גם זה עירר - איינאRADענען או ביום הילולא זאלן התוועדיות בכל מקום וואו מ'זאל זיך אלע צווזאמען שטארכן צו גיין "בדרך ישורה אשר הוורנו מדרכי ונלכה באורחותיו נס"ו". דורך מוסיף זיין ביתר שאות וביתר עיו אין די אלע פעולות פון עט בעל הילולא. כל عمل כו', אשר עטלה נפשו בחירוי - אין הפצת התורה והמצוות, ובמיוחד - הפצת המעינות חיבת. אין אין די אלע עניינים וואם דער בעל הילולא האט געמאנס.

עוד ועicker - אין אופן או דערפַּט זיין א פועלה נמשכת ער כל הימים שלאחרי היום הילולא, אין די ימים שלאחרי זה, ביוז דער שבת שלאח' ער את דערפַּט זאל עס נ משך ווערט ער כל ימי השנה.

וכל זה - דורךגענו מען טים אהבת ישראל את אחדות ישראל, ווי דער בעל הילולא האט געוואלאט אין געבעטן איתן נאכאמאל את וויזער אטאל וכ'ו, אין זיין מאמרי חסידות, אין נאכאמאל אויסגעטישם בענטנות - אין זיין שעירות קדשות.

פענוח הכתיה'ק (בא בהדגשה):

עוד - גם זה עיקר - איינאRADענען או ביום הילולא זאלן זיין התוועדיות בכל מקום וואו מ'זאל זיך אלע צווזאמען שטארכן צו גיין "בדרך ישורה אשר הוורנו מדרכי ונלכה באורחותיו נס"ו", דורך מוסיף זיין ביתר שאות וביתר עיו אין די אלע פעולות פון עט בעל הילולא, "כל ערל כו' אשר עטלה נפשו בחירוי" - אין הפצת התורה והמצוות, ובמיוחד - הפצת המעינות חוויה, אונ אין די אלע עניינים וואם דער בעל הילולא האט געמאנט.

עוד ועicker - אין אופן או דערפַּט זיין א פועלה נמשכת ער כל הימים שלאחרי היום הילולא, אין די ימים שלאחרי זה, ביוז דער שבת שלאח' ער את דערפַּט זאל עס נ משך ווערט ער כל ימי השנה.

וכל זה - דורךגענו מען טים אהבת ישראל את אחדות ישראל, ווי דער בעל הילולא האט געוואלאט אונ געבעטן אונ נאכאמאל את וויזער אטאל וכ'ו, אין זיין מאמרי חסידות, אונ נאכאמאל אויסגעטישם בענטנות - אין זיין שעירות קדשות.

^{*} ראש השנה (לאילנות - האדם עז השדה) –

ב"ה

דבר מלכות

3

תשair את הקושיות בಗלוות, יצא מהגולות! / משיחת ש"פ בשלה התחשמי

זמן הגאולה

7

מלחמה זו היא בלי שום חשבונות דשכל / פ' השבע והזון באור הגאולה

המעשה הוא העיקר

10

נסי ישראל הצדקניות מתחילה בהשירה בתופים ובמחולות / הראות למשה בפועל

וילחום מלחתת ה' - וינצח

12

אי יהי' הראשון שילחם שתחריר המஸלה! / שייחות בעין שלימות הנם והארץ

כתב יד קודש

15

מי' שבט לראש השנה / צילום מהגנת כי'ק אדר"ש מה"מ על שיחת ש"פ בא התחשמי

ichi המלך

תשאיר את הקושיות בגלות, וכך מהגלוות!

צריכים לצעק שרצוים כבר לצאת מהגלוות - "עד מותי", "далאי גלות!"³

- ישנים הבאים ווטענים שמנגה אבותינו בידינו - הוא לא ראה ששבו יצעק שרצוים לצאת מהגלוות ● אבל סבר גם לא קרא מעולם אף עיתון, ולא דיבר בשבת שום ענינים של חול שאסור לדברם - וא"כ, מה אתה משווה את עצמן לשבך?! ● ומה שיש לך קושיות? - תשאיר את הקושיות בגלוות וכך בעצמך מהגלוות! ● תרגום חכמי משיחת ש"פ כשלח, ט"ו בשבט ה'תשמ"ו - בלתי מוגנה

הנחה: "עד הנחות התמיימים". תרגום: מערכת "ichi haMalk"⁴*

למלוה ונכסיו משועבדים לו, אבל במרקם אחרים שבהם החוויב מתחילה ורק ביום הפרעון, איןנו נאמן לומר פרעתית בתוך זמנו.

ולדוגמא, בפדיון הבן: החוויב דפדיין הבן חל על האבא שלשים יומם אחורי הולמת הولد בלבד, וכיוון שכן, לנוכח דברי הכל בפדיון הבן אין אדם נאמן לומר פרעתיק קודם זמנו.

ב. ע"פ הניל מתעוררת שאלה בפנימיות העניינים:

ובבקדים מה שדובר פעם⁵, שום הקב"ה מקיים מצות פדיון הבן⁶ (שהרי "מגיד דבריו לע יעקב חוקיו ומשפטיו לישראל" – "מה שהוא עושה הוא אומר לישראל לעשות"⁷), וקיים

³ לקוש"ח הי"א ע' 48 ואילך. וההגש"פ עם ליקוטי ביאורים טעמים ומנחים ע' חקיג (בהוצאת קה"ת תש"ל"ט ואילך, בהוצאת תנש"א ע' תעוז) ואילך.

⁴ ראה במודבר רפ"ז. וש"ג. זה"ב קעדי, ריש ע"ב.

⁵ תהילים קמ', יט. שם"ר פ"ל, ט.

א. ישנה מחולקת בגמרא' האם אדם החוויב כסוף לחבירו נאמן לומר פרעתית תוך זמן או אינו נאמן. ריש לקיש סובר שע"ה הקובלע זמן לחבירו ואמיר לו פרעתיק בתוך זמני, אינו נאמן", כיוון שללאי שיפורע בזמןו", ובאיי ורבא סוברים שנאמנו, כיוון שע"ביך איני שדרפע בגו זימני זימני דמתרמו לי זוזי אמר איזיל איפרע עי כי היכי דלא ליטרדן".

והגמר פוסקת שע"ה הולכתא כריש לקיש", וכן פוסק הרמב"ס⁸ "חזקת היא שאין אדם פורע בתוך זמני".

אולם מחולקת זו היא רק במלוה ולוה, כיוון שכבר בשעת ההלוואה נתחייב הלוה

⁶ סעיף א' נعبد ע"פ הلكלים מסעיף בו בהנחה שי"ל ע"ז יעד הנחות התמיימים" (סה"ש תשמ"ז ח'ב ע' 610 ואילך).

⁷ ב"ב ה, א-ב.

⁸ ח' מלוה ולוה פי"א ה"ז.

אודות דבריהם על אוטונומי' אז אני גם כן יהי' נגד ממשלה שמיר. אם שmir איןנו יכול לעמוד מול הלחץ של אומות העולם, שיכריז זאת בגלוי שאינו יכול לעמוד מול הלחץ ואני יכול להיות יותר ראש הממשלה!
שמיר פירשו כפי שכבר אמרתי כמה פעמים בעבר שכחוב שזה דבר הבוקעaben קשה, אז כששמיר ישים שmir בכל התוקף על החלטה בעניין דבריהם אלו אודות מסירת חלקים מארץ ישראל זה יבקע ויתבטל, ותתבטל למוריה כל החלטה ומהשבות אודות עניינים אלו. השר משה קצב: הרב שטייט"א הוא זה שהקים את הממשלה הנווכה, ואנחנו רוצים את המשך ברכותו של הרבלי למשלה, שמכניסה קדוצה למשלה.
כ"ק אדמו"ר שליט"א: כשמיר יכנס בארץ ישראל קדוצה אז זה יתן לי את הכח לעמוד מול הלחצים.

השר קצב: שmir בודאי הי' חזק.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: עד עכשו הי' חזק, ובמיוחד בנוגע לעכשי צרכים לראות שיפסיקו מיד את הדיבוריהם אודות אוטונומי'.
והמשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א: בטוח תמסור זאת למיר ובטע לא תකפיד עלי על שהנני מטיל עלייך שליחות בalthi נעהימה. אבל תמסור זאת בכל התוקף כפי שאני אמרתי את זה, ולמה לי לעשות שליח בעצמי שליך עליו וימסור לו את הדברים בכל התוקף. וסליחה על זה שדיברתי כל כך קשה כי באמת הי' צרכים לדבר על זה בארכות יותר גדולה וכנהנה וכנהנה, אלא שאין הזמן כעת להאריך בזה.

ויהי רצון שתתברר בשורות טובות בכ"ז, וידברו רק אודות עניינים של קדושת ארץ ישראל וקדושת עם ישראל. בשורות טובות.

(בנעת ביקור מר משה קצב (שר התהברות) בחלוקת 'שליחות-מצויה' לצדקה - יו"ד שבת ה'תשנ"ב)

מקדרש לעילוי נשמת

הר"ה ר' משה נחום בהר"ח מרדכי מענדל ע"ה קדר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקיים הייעוד "הקייצו ורננו שכני עפר" והוא בתוכם, בגאותה האמיתית והשלימה

דארה"ב וכו' ולכן מתחשבים بما שתאמר ממשלה ארה"ב, הרי בפועל זה הצד הראשון למסורת חלקיים בארץ ישראל. והאrai שהרי הם עצם אומרים שמה שעשוים זה הוא בכלל שנתרשו מהగויים ושיש לחץ וכו', אז Ach¹¹ כיбиוא עוד לחץ שוב יתרשםו מאומות העולם ואין לדבר סוף, וכפי שראו זאת בפועל בעבר שכשנכנעים ללחץ הרי זה מביא עוד לחץ.

(השו משה קצב אמר שבנה שעברה הייתה אגדת מה נשיא גורגי בשם מתנגד למולדת פלسطينית, והשנה הוא כתוב רק שאינו بعد מדינה פלسطينית, אז רואים שיש כאן שינוי).

כ' אדמור' שליט'א: ורואים לאיזה כיוון הולך השינוי).

לא יתכן שיהודי המאמין בה' ובתורתו היה חס ושלום שותף לעניינים כאלו ויתן חתימה לעניין זהה. ולפי זה עדיף שהממשלה תتابטל ולא תהיא' ממשלה יהודית, שהרי לא מדברים אודות תוכניות אלו אלא אך ורק בגל לחץ אומות העולם (כפי שהם בעצם אומרים). אז אם כך הוא מצב הררי לפי זה עדיף שיקימו – רחמנא ליכלן – ממשלה של אומות העולם בארץ ישראל והם יחליטו לכתיחילה מה לעשות עם ארץ ישראל, ולכל הפחות אז לא יהיה יהודים שיחתמו על עניינים כאלו!

אתה בודאי מכיר את מושג בנין שבתיחילה לא הסכים לענייני קענפ-דיוויד והי בתוקף נגד זה, אבל בסוף התיחיל לעשות ויתורים, וכפי הנשמע עד היום מתרטט עז' שיותר על חלק הארץ ישראל.

במילא אם אנשים שלא מאמינים בקב"ה היו עושים את זה הי' אפשר להבין, אבל אנשים שמאמנים בקב"ה, שהם תבואה חתימה אודות מסירת חלקיים הארץ ישראל – הרי זה חילול ה'.

שמיר מאמין בקב"ה ובקדושת הארץ ישראל, ולכן הרי זה דבר בלתי מובן כלל שדווקא הוא יסביר לדבר כעת אודות תוכנית שפירושן מסירת חלקיים של הארץ ישראל.

בטעון ארץ ישראל הוא מה' אחד, ואם יתנהגו בהתאם בכל התוקף הדורש כפי שצריך אז אין מה לדאוג בנוגע לביטחון הארץ ישראל!

בнтיאים מדברים רק אודות עניין של חמישה שנים מכיוון שמהדים להגדיר ברור שורצים למסורת חלקיים הארץ ישראל, אבל ייל' שכוננותם ברורה שסוף כל סוף ימסרו חלקיים הארץ ישראל. עז' פ' השערות – שמיר בעצם יודע את זה וייתר טוב ממני.

לשמיר יש הרבה זכויות בנוגע לארץ ישראל מתחילה עוד מהזמן של הארגון וכו', שאז כשה' (על פי תורתינו) שליטה לאומות העולם על הארץ ישראל לחם שמיר נגד זה, ועכשו הוא זה שմדבר אודות מסירת חלקיים הארץ ישראל.

ובנוגע לפועל לדעתך – צריכים לראות ששמיר יבטל מיד את ההחלטה והדיבורים אודות אוטונומי.

אני כל הזמן לחמת שתה' ממשלה של שמיר, וכשם שעשית הכל מה שה' ביכולתי שתקים דוקא ממשלה ראש הממשלה ה' שמיר, הרי באם ימשיכו בכיוון זה אודות דיבורים כאלו אז אני מניח מענדל ה' הרាជון שללחם בכל התוקף ובכל הנסיבות של נגד שמיר שתתפרק הממשלה!

עד היום ה' רק מר שמעון פרט נגד ממשלה שמיר, אבל אם שמיר ימשיך בכיוון זה

דכסף וזהב, אהבה ויראה¹¹, כדי לצאת מהಗלות, וכאשר הם יעשו זו לפני זמן הקץ (בתוך שלשים יום) – יпадה הקב"ה מיד את "בני בכורא ישראל" מהגלות.

ומה שאפשר להקשות: הרי [לדעת ריש לקיש] הטעם לזה שאין אדם פורע תוך זמןנו הוא משום שקשה לו לשלם לפני הזמן – שסוכם מלמתהילה [ואז עשו זאת בנ'?] – אזי כאשר מדובר על יציאת בני' מהגלות, מותרים הם על הקושי והבלבול שבתשולם הכסף והזהב (אהבה ויראה) קודם הזמן שסוכם, ואכן משלימים זאת "פני זמנו", העיקר לצאת מיד מהגלות.

ומה ששאלים: מה ה' עט הכסף והזהב? עז' משבים בני' ישראל, שהכסף והזהב – אהבה ויראה – כבר היו לאחר הגאותה, אבל עכשו ה facets רך בדבר אחד: הגאותה האמיתית והשלמה תיקף ומיד ממש!

וכפי שבייציאת מצרים "לא עבען המקומ כהרף עין", עאכו'כ' עכשו כ"כלו כל הקיזין"¹²; במילא רוצחים שתבואו מיד הגאותה, ובפטשות – בשבת זו עצמה!

ובפרט שיוזדים עושים הכל בזרירות ולא דחוית, כמפורט באגה¹³ ש"זרזות" דבריהם אבינו ע"ה היא העומדת לעד לנו ולבנינו עד עולם כו" (כמדובר כמ"פ).

ד. ניגש 'בעל נגלה' וושאל שאלות: אם יצאו מהגלות ביום השבת – מה ה' עם המטבח ("פאטשיילע"), הרי אסור לטלטליה?

אומרים לו: תשאיר את המטבח בגלות וצא בעצמך מהגלות! טוען הוא: הרי זו המטבח שלו,

(11) ראה תורא ר"פ ישב. תורה שם נה, א ואילך.uko'ת בהעלותך, ב, ד. ובכ"מ.

(12) סנהדרין צ, ב.
(13) סימן כא.

המצווה של הקב"ה הוא עז' שאביינו שבשים פודה את "בני בכורא ישראל"¹⁴ מהגלות.

ועז' פ' הנ'ל – שבפדיון הבן לכל עלא (גם לאביו ורבא) אין אדם פורע תוך זמן – י יצא לאורה, שהקב"ה לא יפהה את בני ישראל (מהגלות) בתוך הזמן, ולכארה הרי זה היפך המציאות, שהרי הגمرا אומרת בפרוש זכו – אחישנה", קודם הזמן?! והבואר בזה:

הטעם לך שהחיב לפדיון הבן הוא דока לאחריו שלשים יום ולא תיכף משנולד – כי כל ששאה ל' יום באדם אינו נפל⁸, זאת- אומרת, שלפניהם שלשים יום הولد מלכט נפל, וביום השלים יוציא הولد מכלל נפל ועומד בחזקת "בר קיימא", ובמילא חל עליו אז החיב דפדיון הבן. ולכן סוברים כולם שבפדיון הבן אין אדם פורע לפני שלשים יום. משא'כ' בפדיון (הבן) של הקב"ה, הרי לא שיק לומר שעד שלשים יום בנ'י הם ספק נפל, כיון שהקב"ה בודאי יודע ש"בני בכורא ישראל" הם "בר קיימא", וצריכים בודאי לשחררם מהגלות!

ובפרט שיחד עם בנ'י נמצאת גם שכיניתא בגלות⁹, ככלمر, שהקב"ה כבר משועבד בכיבול (בגלותא), ואם-כן אין שום סיבה לדוחות את הפדיון והפרעון עד שלשים יום, אלא בטוח עשוה זאת הקב"ה תיקף ומה', לא עכban אפילו כהרף עין¹⁰!

ג. אמנים, ישנו כאן עניין נוסף: יציאת בנ'י מהגלות אינה תלוי' רק בהקב"ה עצמו בכיבול, אלא גם בידיהם של בנ'י – שם צריכים "לשלים" את הפדיון

(6) שמות ד, כב.

(7) סנהדרין צח, א.

(8) שבת קלה, ב. ועוד.

(9) ראה מגילה כט, א. זה"א קכ, ב. זה"ג ד, ב. ועוד.
(10) מכילתא פרש"י בא יב, מא (גבוי יצ"מ).

ההילולא¹⁷) – הרי זה רק בונגע לרצון, אבל לצחוק צרכיים שרצוים כבר לצאת מהגולות – "עד מתי", "דאללי גלות!"

וביחד עם זה יש לידע, כי שבעל ההילולא המשיך, שאע"פ שלא ברצונו הלכנו לגנות ולא ברצונו נצא מהגולות, הנשמה מעולם לא הולכה לא הולכה, ומצד זה בכחו של היהודי לעמוד מעל לגנות ולא לחשוב על משותו וכיו"ב, אלא מחשבתו ורצונו היחידיים הם רק – שהוא רוצה לצאת מהגולות!

ובמקום של מחשבתו של אדם שם הוא נמצא¹⁸, יחד עם שלוחנו, כסאו וכל עניינו, אפילו אם זה "מעל לו",

כידוע¹⁹ שענינו זה (דבמקום של מחשבתו כו') למדים מהפסוק²⁰ "שרפים עומדים מעלה לו" – שאף שהדרוג ד"ממעל לו" היא למלואה ממדרגת השרפם, עופ"כ, מצד מחשבתם ותשוקתם לעמוד שם – הרי הם בפועל "עומדים מעל לו!"

. והנה, ינסם הבאים בטענה: הרי ביום השבת אין עצב בה²¹ וצריכים להיות בעונג ובשמחה – וא"כ, מודיע באים לצער את בני ישראל מכך שהם נמצאים בגלות ועליהם לצחוק "עד מתי", ובפרט שאתה בעצם הרי תבעת להיות במוחך עכשו בשמחה גודלה! ע"כ אומרים שאין זו סתייה כלל: תסתובב ותצעק מתוך שמחה וטוב לבב וב"שטרועם" שרצוים את הגאולה!

וכפסק-דין הרמב"ם²² ש"השמחה שישמה

וזדיקים חביב עליהם מומונם כי" אפי' בשוה פרוטה¹⁴, והמטפהת שוה יותר מפרוטה, ובפרט כשזו מטפהת אדומה ("א רויטע פאטשיילע")...

אומרים לו: קשור את המטפהת מסביבו לצואר – כמנג' ישראל – וצא בקפיצה ("טאנץ ארויס") מהגולות!

משיח וטוען: כיצד יכול לצאת מהגולות ביום השבת – הרי תיכף עליו לעשותה הבדלה, ואחרי הבדלה יש לו "משרה" ("א שטעלע") וועלוי להעתסק במסחר ולשוחח בטלפון על כל העניינים שאסור לדבר אודותם בשבת?!

אומרים לו: יש לך نفس אלקי, חלק אלה ממעל ממש¹⁵, שהיא העיקר שבח, והנשמה מעולם לא הולכת לגנות ואך אחד לא בעל-הבית עלי" (כלדקמן) – איזי תציית פעם לנפש האלקית שלך, הרוצה שתצא כבר מהגולות!

ומה שיש לך גם "מלך זקן וכסייל"¹⁶ האומר שמשורטך ומסחרך הם העיקר – הנהן חייב להראות לכלם שהטיפש זקן וכסייל שליט עלייך?!?

למרות זאת ורצוים להיות מונחים דוקא בעולם הזה החומרי – לא די לו בעולם הזה הגשמי, הוא זוקן לעולם הזה החומרי דוקא ולעוותות מחומריות – גשמיות! אבל עופ"כ, לכל-היפות אל תפְרִיעַ לנפש האלקית, ה"חָלֵק אלקה מעל ממש" שלך!

כמה זמן אפשר לבזבז על הנפש הבהמית, אולי תחשוב פעם גם על הנפש האלקית שבר?!

ה. והגם שלא ברצונו הלכנו לגנות ולא ברצונו נצא מהגולות (כפתגם בעל

(14) ראה חולין צא, א.

(15) תניא רפ"ב.

(16) קהילת ד, יג. קה"ד ובפרש"י עה"פ. מדרש תהילים (באבער) ט, ה. זה"א קעט, סע"ב.

אני ירי' הראשון שילחם שתפרק הממשלה!

שהוזג שר התהבורה משה קצב, לחץ כ"ק אדמ"ר שליט¹⁷ את ידו (והמשיך להחזיק את ידו כל משך זמן הדבר) ובירכו: שיזכה בתור תפקידו לקבץ עם ישראל, תורה ישראל והקב"ה, שג' אלו לא ינתק.

והמשיך כ"ק אדמ"ר שליט¹⁸: שמעתי לאחרונה שמועה מוזהה ו מבחילה בונגע לדיבורים והחלטה של הממשלה בארץ ישראל, אודות מסירת חלקים מארץ ישראל. לפועל מדברים כתעת אודות תכנית לתקופה של חמיש שנים שקרודים לה אוטונומי, אבל לא משנה באיזה אופן מדברים על זה ומסבירים את זה שהרי בפועל דיבורים אלו וענינים אלו הם בגדר האיסור המפורש ד"לא תחנן" שאסור למסור שום חלק מארץ ישראל לאומות העולם! ודיבורים אלו יביאו סוכ"ס למסירת חלקים מארץ ישראל בפועל. ומילא נמצאת שזה שדברים אודות זה – ה"ז כפירה בה" ובתורתו ובארץ ישראל ובקדושת ארץ ישראל. דיבורים אלו אודות תוכנית האוטונומיה הינס צעד ראשון למסירת חלקים מארץ ישראל ולא רק חלקים קטנים אלא חלקים גדולים כמו יהודה, שומרון, עזה, חברון וירושלים וכו' והרוי זה עניין של פיקוח נפשות ממש! וכך אמרו שלא משנה מה שהיהודים חשבים ואומרים אודות תוכנית שסופה מסירת חלקים מארץ ישראל בפועל והקמת מדינה פלسطينית.

אתה הרי מבין ערבית, אז תשאל את העربים הגרים שם ותראה מהם יגידו לך שמה שהם מתכוונים אודות מה שדברים על אוטונומיה לתקופה של חמיש שנים פירשו בפועל שמוסרים להם חלקים מארץ ישראל כדי להקים מדינה פלسطينית. ומילא אין זה נוגע כלל איך היהודים יפרשו את זה, כי העיראק שהגויים מסתכלים על זה.

רק עצם הדבר בונגע לתוכנית האוטונומי' הוא חילול ה' וחילול הקודש. זה שיש בארץ ישראל יהודים שאינם שומרו תורה ומצוות הרי זה בונגע להם בפרטiot, אבל כאן מדובר שטראשלט ישראל תכריז מלחמה גלו' נגד ה' ותורתו.

ובונגע מה שדברים שאין מדובר מינהל עצמי שניהלו בלבד את החינוך שלהם והחקלאות שלהם וכו' אבל לא ענייני חוץ וביתחון ושהזו רק לנסיון, הרי זה עניין של דיפלומטי' ובזה לא אתוכח היהות שכנראה אתה מבין יותר טוב ממני בהז, אבל כאן אין המדובר אודות דיפלומטי' אלא אודות דברם רחמנא ליכלן אודות מסירת חלקים מארץ ישראל, ועצם השקוק¹⁹ אודות ענינים אלו זה חילול ה', נגד ה' ותורתו וכו', ובמילא אין שום חילוק איזה מטעמים וمعدנים (דיפלומטי') יעשה מזה היהודים.

ובונגע זהו שאודם שהיות שיש כתעת עלי' מروس'י' וכמו"כ זוקים לעדויות מהממשלה

(17) שיתח' ג' תמולו תפ"ז – סה"מ תפ"ז ע'��זו.

סה"מ קונטראס ח"א קעה, ב. לקו"ד ח"ד תרצה, ב.

(18) אזה"ת בראשית רך ותתרצז, ב. המשך מים רבים תר"ץ פק"ד. סה"מ תרמ"א ע' סה. תורה ט"ע ייבואילך. כ"ט (הוצאת קה"ת) הוספה סל"ח. ו.ש"ג. וועוד.

(19) ישע"ו, ב.

(20) ראה ירושלמי ברכות פ"ב סוף ה"ז. תוד"ה מאן דאמר – מו"ק כג, ב.

(21) היל' לולב בסופו.

הצורך לבקש את הגאולה בדבורה ובקול נdal

הנחתה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

למרות שהקב"ה יודע את מחשבותיהם של בני ישראל, אף"כ הם מבקשים בಗלי ובדיבור שתבוא הגאולה האמיתית והשלימה, מכיוון שהעיקר הוא איך שהוא למעשה בפועל ובגלו בעולם-זהה.

וכפי שרואים בכללות עניין התפלה, שלמרות ש"אייזו היא עבודה שבלב וז תפלה", בכל- זאת ההלכה אומرت לא يتפלל בלבד (לבד) אלא מתחן הדברים בשפטיו ומשמייע לאזניו", כלומר, אף שהקב"ה בודאי יודע מה נעשה בלבו של המתפלל, ועאכו"כ באותיות המחשבה שלו, אף"כ תפלה צייבת להיות בדברו בהפה דוקא (ולכן היא נחשבת במנין המצוות).

וכך גם בנווגע לתפלה ובקשה "עד متיה", "דאלאי גנות" – שלא מספיק להתבונן בהז במחשבה, אלא יש להוציא זאת בדברו ובקהל גדול.

ואף ש"כל המשמע קול בתפלתו זו" מקטני אמנה", הרי במה-דברים-אמורים, כאשר ישנו חשש שבגלל זה ייחסו "כאלו אין הקב"ה שומע תפלה לחיש" – אבל כאן מדובר ארודות "קול גדול" הבא כתוצאה מ"קהל פנימהה", עם כל התוקף וה"שטרועם" הבא מכל כחות נפשו, ובודאי שצעקה זו בקהל גדול היא עניין טוב.

ועי"ז בני ישראל יבקשו את הגאולה באופן האמור, ויעבדו בעבודתם בפועל ממש – איז אפילו אם רק רוב בני יעשו עבודותם, ועוד יותר – אפילו אחד בלבד, יוכל להזכיר "את עצמו ואת כל העולם כולם לכהן זכות וגרם לו ולهم תשועה והצלחה".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ' בשלה ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

מקורו לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל – נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"ג וגטו טשרניא גיטל בת ר' יעקב ע"ה – נפטר ביום ה' טבת

יה"ד שתיקףomid קיומיים הייעוד "הקיצו ורננו שכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בהם – בלחט"א – הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחי

אבל שהקושיות לא יבלבו אותו ויעכבו!
יצאת מהгалות!

טעון הוא: הרוי זה יום השבת, יום של תעונג – ומדובר צרכים להתרוגז, ובפרט שכשר מתרגמים, זה מפריע לאכילה ושתי' ובריאות הגוף...

אזי אמרו: אין זמן לכל עניינים אלו –
צריכים יצאת מהгалות!

אליה המחשבה והרצון היחדים, ובמקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא (כנ"ל)!

ט. ויה"ר שכל בני ישראל ייצאו כבר מהгалות, "בענערינו ובזקנינו גו' בבניינו ובבנوتינו"²⁴, גם אלו שיש להם קושיות ורוצחים להתקע ולהתעלות ("שטייעקן אוון שטייגן") דוקא בгалות,

והרי כבר ישנו ה"זיהה" בשלח פרעה – עם פרעה כבר מסודרים, ומצד פרעה הרי "על כرحم של ישראל יגרשם מארציו"²⁵, המניעה היחידה היא מצדם של בני ישראל, שצרכיהם רק לשים את האצבע קטנה, ובהרהור אחד של תשובה והופכים להיות צדיק גמור²⁶, וכן בצדיקים – "לאתבא צדייק בא בתוותא"²⁷, ויוצאים כולם מהгалות בשמחה ובטוב לבב.

זה"ג כת, א. ועוד.
(24) בא, י. ט.

(25) פרשי"ס"פ בא. וראה לקו"ש חי"א בתחלתו. "יחי המלך" גליון תקנא ע' 3 ואילך.

(26) קידושין מט, ב. שו"ע אה"ע סל"ח. וראה לקו"ש ח"ב ע' 425 הערה .56. וראה לקו"ת ר"ה נת, א. האזינו עה, סע"ב.

האדם בקיים המצאות עובודה גדולה היא", במילא פוסק הרמב"ם: הקשו י'הו'ה תסתובבו ותצעקו בשמחה גדולה שהקב"ה צריך כבר להוציא את בני ישראל מהгалות!!
וז. ישנים הבאים וטוענים שמנגה אבותינו בידינו – הוא לא ראה שסביר יעבק לצרכים!
יצאת מהгалות!

אבל סך גם לא קרא מעולם אף עיתון!
ויום השבת ה' אצלו יום מנוחה וקדשה שאין עצב בו, ולא דבר בשבת שום עניינים של חול ש אסור לדברם – וא"כ, מה אתה משווה את עצמך לסבך?!

ובכלל – מה נוגע כאן הסבאה שלך? הרי נמצאים בгалות, שכינתה בгалות, כל המלאכים וכל בני ישראל נמצאים בгалות, והעיקר – אדם קרובavel עצמו²² – אתה בעצם נמצא בгалות, ובמילא בודאי שעлик לרצות יצאת מהгалות!!

ח. לאחרי הבדלה יכתבו לי שצרכים לדעת שישנו גוף גשמי ויש לשמור על בריאות הגוף, לאכול, לשחות ולישון, ולא להתענות וכו'.

אך כל טענות אלו לא נוגעים כאן – העיקר הוא: צאו מהгалות ("גייט אדריס פון גלוט") !!

ומה שיש לך קושיות – תשאיר את הקושים בgalot וצא בעצמך מהгалות! הנה רוצה לחתת איתך את הקושים – הרשות בידך ("געזונטורההייט"), צא מהгалות יחד עם הקושים ותשבבי יתרץ קושים וabweiyot²³,

(22) סנהדרין ט, ב, י, א.

(23) תינוי"ט סוף מס' עדות. של"ה תעט, א. וראה

מלחמה זו היא בל' שום شبונות דשל'

[...]. מזה מובן גם לעניין העובדה ש策ריכה להיות לפני הגאולה ובתוור הכהנה אל הגאולה, שהעובדת צריכה להיות מעלה מדידה והגבלה. דהיינו שההמשכה דעתית היא בבחינתם בלבד, הרי גם הכהנה זהה策ריכה להיות באופן כזה. דוזו מה שביאר כ"ק אדמו"ר (מהירוש"ב) נ"ע בשיחתו הידועה¹ על מארז² כל היוצא למלחמה בית דוד כתוב גט (נשותיהם של הנשיים) בעלות הiac"ט, שע"ז נעשה גם המשך החיים של הרבניות הצדיקות, כריתות לאשתו, דלחמתה בית דוד היא המלחמה נגד אלו המנגדים ולוחמים בגilio המשיח, אשר חרפו עקבות משיח. והו יצא למלחמה זו策ריך להיות אצלו גט כריתות כתוב לאשתו, דהינו גט כריתות מכל העניינים המוטרים, שהרי לאשתו קאי על אשתו נשואה לו כתם המשך, ובפרט שצדיקים וצדיקות קמים לתחיה³ ("הקייצו ורנו"ו שוכני עפר) מיד⁴.

[...]. והוראה מיוחדת ועיקרית בנוגע לעניין השירה – כמודגש בשירת מרים ושירת דבורה:

יום הילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר (כולל גם הימים הסמוכים לפניו ולאחריו) שהוא גם יום הילולא של אמר זקנתו, ובஸמיכות אליו גם יום הילולא של אמו, הוא ביתר שאת וביתר עז בכל עניין העבודה של נשי ישראל, שהנוגtan תהה ברוחן של הרבניות הצדיקות (נשותיהם של הנשיים) בעלות הiac"ט, שע"ז נעשה גם המשך החיים של הרבניות הצדיקות, "מה¹ זרען בחיים², ועוד ועיקר, שכיוון שבזכותן של נשים הצדיקות שבדורנו באה הגאולה האמיתית והשלימה, איז' הן בחיים" (גם בעיקר) כפושטו ממש,

[...]. והוראה מיוחדת ועיקרית בנוגע לעניין השירה – כמודגש בשירת מרים ושירת

כשם שביציאת מצרים "mobutahot shabdro shakab" ה' עשו להם נסים והוציאו תופים ממצרים", כך גם בהגאולה מגלוות זה האחרון, שנשי ישראל הצדיקות צריות להיות מובטחות ובודאי מובטחות הן שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה, ועד שמתחלות תיכף (ברגעו הגלוות האחרונים) בהשירה⁶ ובתופים ובמחולות,

על בוא הגאולה האמיתית והשלימה!

ובפרטיות יותר: ביחד עם התפלה, הבקשה והדרישה מהקב"ה שיביא את הגאולה תיכף,omid משם, שהיא מתוק רגש של צער ומרירות ("מרים על שם המירור") על אריכות הגלות, שבאה לידי ביטוי בהצעקה מקרוב ולב עמוק "עד متى, עד متى!"... חזרותה הן (גם ובעיקר) ברגש השמחה, ושמחה גדולה בידי ביטוי בהשירה, מצד גודל הבטחון ש"הנה זה (המלך המשיח) בא⁷, וכבר בא!

(משיחות ש"פ בא (ו' שבט) וש"פ בשלח (י"ג שבט) ה'תשנ"ב - מוגה)

וכדי לנצח במלחמה זו שהיא מלחמה עם אויבך ה', יותר על כן, עם חרפו עקבות משיחך, שהיא מלחמה קשה עוד יותר, כי בבואה דבבואה אית' להו, הרי מלחמה זו היא באופן שיווץ מהגבלותו למגורי, ויוצא מכל דבריו ועניבו, ובל' שום شبונות דשלל, אלא באופן דשנות דקדושה שלמעלה מטעם ודעת⁸. כי כשם שהמלחמה שליהם היא באופן דחווף בא Tagai, כן策ריך להיות לצד הקדושה יציה למגורי מהגבלוות עצמו ומסירה ונתינה לגמורי למלחמה בית דוד.

קטע ממאמר ד"ה והוא בשילוח פרעה גו - ש"פ בשלח, י"א שבט, ה'תשכ"א - בלחתי מוגה)

5) קודם בהמאמר (סה"מ תשכ"א ע' 256 ואילך).

6) א"ק אדמו"ר מהירוש"ב ח"א ע' שיא ואילך.

7) ראה לקות' תאלא ג. ג. ז. ג.

8) המשך באתי לגני הש"ית פ"ה (סה"מ הש"ית ע' 117 ואילך).

9) ראה סנהדרין קה, א.

1) שיחת שמח"ת תרש"א (נדפסה בספר השיחות

תש"ב ע' 141 ואילך).

2) שבת נו, א.

3) יבמות כ, א. ספרי ראה יד, כא.

4) ראה תניא פ"ל (לט, א). הערת כ"ק אדמו"ר

שליט"א בסה"מ תש"ח ע' 133. לקו"ש ח"ז ע' 323 ועוד.

המתרים. – ויל' שנרצה גם "או' שיר", "משמע לעתיד" (סנהדרין צא, ב ובריש"י). וראה העורה הבאה.

4) רינה (שרה) על שלימיות הגאולה בתורת המתים. – ויל' שנרצה גם "או' שיר", "משמע לעתיד", שכאוי (גם) על השירה ד"שוכני עפר" כשקמים לתחיה³, "הקייצו ורנו".

5) ראה זח"א קמ, א.

6) בתכלית הצעירות, מבון, כהlimod מדברה.

7) שא"ש ב, ח ובחש"ר עה"פ.

נשי ישראל הצדיקות מתחילה בהשירה בתופים ובמחולות על בוא הגאולה

1) ע"פ תענית ה, ב.

2) ועד"ז בפרטית איש מישראל, רח"ל, שכאר שונתרכו על זהה, מלול ובמיוחד ע"י הפעולות הנוספות בענייני צדקה וחסד שיעושים לעילוי נשמה, איז' היא בחיים³, ועוד ועיקר, שע"ז ממהרים ומזרים ופועלים תיפיך ש"היא בחיים" כפושטו ממש, בתחיית המתים (כבבאים).

3) להעיר מהשיקות לפרשת בשלח – "מנין לתחיית

האב צריךאמין להתחबאות מהבן... בכדי שהבן ירצה לחפשו, ושאצלו תטעורר תשואה
כ"ארץ צי' ועיף ביל מים";

אבל כאשר הוא "תוקע" אותו ("שטעקט אים ארין")... בחושך כפול ומכופל... ואח"כ
נחי" אם הראשונים כמלאכים כו' בני-אדם"... וככאן זה אפי' לא "כחמורו... של רבינו פנחס
בן אייר" ... וביחד עם זה תובעים ממנה... שהוא לא יפסיק מלחפש... יומם ראשון לחפש, יומם
שני לחפש... (כ"ק אדמוני"ר שליט"א בכה הרכה).

וכשמחפשים על זה הסברה – מחפשים בספרי מוסר ובספרי חסידות אבל לאח"ז ישנו
פסק דין ברור בגמרא ש"כל' הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ויש הרי פס"ד ברור
שע"י הרהור תשובה נהי"ן צדיק גמור.

והרי אין שום מציאות של יהודי שאצלו לא הי' הרהור תשובה – מצד אהבה או מצד
יראה, אומאיו סיבה שתהיה",

עכ"כ בדורנו זה, אחורי מה שריאנו בעצמנו (באופן ד"עינו ראו ולא זו ואזינו שמענו
ולא אחר") עם כל העניינים שקרו בדורנו זה היל"ת ולא תקים פעמים צרה", זה כבר
מספיק, וככפי שאדמוני"ר האמצעי כותב שיתור זה לא הי' ח"ז – איז מכין שראו ושמעו את
זה וזוכרים זאת, בודאי שאין אף מציאות של יהודי שלא הי' לו הרהור תשובה, ולא רק פעם
אתה אלא כמה פעמים כהה.

א"כ מה באים בטיענה ל"בשר-ודם"... שהוא מדוד ומוגבל... (ע"י הקב"ה עצמו – במילא
אי אפשר לבוא בטיענות כלפיו –) היתכן שהוא לא חשוב על הגאולה, אע"פ שהוא אומר
(או יודע שאחרים אומרים והוא חשוב זה) ש"אחכה לו בכל יום טיבוא", ורוצחים
שהוא יעמוד ומצב זה במשך במעטם וכלהו – זה בלתי אפשרי... והקב"ה אומר
ש"אני מבקש... אלא לפיכך", והוא עצמו לא נתן שום כחות נוספים!...

ועל זה אומרים, שע"ז שמוציאים אור (ולא סתם אור, אלא בזה גופא – אור) המשמה,
אור שקשרו עם שמחה – אז כיוון ששמחה פרוץ גדר, זה יפרוץ את הגדרים שלו ויפרוץ את
גדרי העולם ויפרוץ את הגדרים של החושך כפול ומכופל.

(תרגום חופשי משיחת ליל ט"ו בשבט ה'תשל"ט – בלתי מוגה)

מודרך

לזכות האשה דרייזל פרומא בת חי' רחל שתחים

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן דרייזל פרומא וונגה חייה מושקא בת מריס שיחי
וילדיהם רחל בת חייה מושקא, אלה שרה בת חייה מושקא. ושדראל רחמים בן חייה מושקא שיחי
ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מריס בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחי

את הטענות צריך להפנות להקב"ה...

תרגומן חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "ichi haMalk"

ידוע המשל שחסידיים ואומרים בשם המגיד, שככלות עניין הגלות היא עד"מ אב שמתחבא
מבנה, שהכוונה בהזאה, לא בಗל שהוא לא רוצה להיות היחיד עם הבן ח"ז, אלא כדי שאצל
הבן תטעורר תשואה, שיחפש וימצא את האב.

כיוון שכאשר הבן נמצא נמצא בתמידות יחד עם האב, לא ניכרת כ"כ התשואה של הבן להיות
יחד עם האב, היות ותעונג תמידי אינו תעונג – ועל-ידי-זה שהאב מביא את עצמו מבנו,
מתעוררת אצל הבן תשואה לראות את האב, כיוון שהיתכן שהוא לא רואה את האב.

אבל ישנו מעמד ומצב שהבן מפסיק לחפש את האב, ובלשון הסדרה' דילג בשבט "היש
ה' בקרבונו אם אין",

הוא יודע שישנה המיציאות של ה', הוא יודע ש"יש בעל-הבית לבירה זו", עם כל הפרטים
שבזה, הוא יודע אפי' שהעולם מתהווה מחדש מאין ואפס המוחלט, אך הוא מסתפק "היש
ה' בקרבונו" – אולי עניין ההתחווות הוא באופן דסובב-כל-עלמיין, סביר, אבל אולי לא
"בקרבונו",

[הוא מפרש סובב-כל-עלמיין – לא כפי שתכתב בתניא שזה מתלבש ב"כל נברא ונברא
מראו ועד תחתינו ותוכו ותוך תוכו כי"ו ואין זה אלא שההשפעה אינה "בבחיה" גלייל אללא
בhistter והעלם", וכך נקראת "מקיף וסובב" – אלא הוא מפרש סוכ"ע כפשוטו, שזהו
סביב אבל לא "בקרבונו"],

ואח"כ הוא מתחילה לטעון שהיותו ו"אותותינו לא ראיינו גו' ולא איתנו יודע עד מה", א"כ
יעזב ה' את הארץ" ח"ז, ועוד כדי כך – שהוא מתיאש ומפסיק לחפש את הקב"ה.

וזהו מה שאומרים במשל, שכאשר האב רואה שהבן לא מחפש אותו, אז... מתחילה
 להיות אמיתית עניין הגלות!

כל זמן שהבן מחפש את האב, זה גופא הכהנה, ניצוץ והתחלה של הגאולה, כיוון שהוא
מחפש את אביו, בזה מונח הרצון וההשתדלות שלו;

אבל متى שהוא מפסיק לחפש (מצד חסרון הדעת או מצד יאוש) – איז נהי" ה"אנכי
הסתור אסתיר פני", כפי שהבעש"ט... מפרש שהסתור עצמו נמצא באופן של הסתר – הוא
אינו יודע כלל שהוא הסתר.

ובפשטות – הוא לא חשוב אודות אלוקות; הוא חשוב אודות העולם, אמנים באופן כשר
עפ"י מה שתכתב בשולחן-ערוך, הוא לומד תורה כפי שצריך למדור תורה – אך לחשוב בעת
לימוד התורה אודות נוטן התורה, לחשוב אודות משאו ומנתנו באמונה ולהסביר אודות זה
שהקב"ה "הוא הנוטן לך לך... לעשות חיל" – הוא הפסיק לחשוב אודות זה!

וכאשר באים אליו בטיענות... – הוא אומר: מודיע באים אליו בטיענות... את הטענה צריך
להפנות להקב"ה... וכאמור, עד מתי!...

* השיחה תוקנה על-פי סרט ה הקלטה. בקטועים רבים נקטע הדיבור ברכי (בד"כ סומנו שלושה נקודות). המ"ל.